

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE ANTWERPEN
30 NOVEMBER 2012**

in zake van HET OPENBAAR MINISTERIE:
en waarbij zich heeft aangesteld als burgerlijke partij:

het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING, autonome overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid,
met zetel gevestigd te Brussel, Koningsstraat 138

voor en namens wie verschijnt mr. J. V. loco mr. R. V., advocaat te Brussel,
kantoorhoudende te Brussel, (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat,

bij akte verleden door onderzoeksrechter I. C. te Antwerpen, op 11 juli 2012, het
onderzoek niet geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

ter terechtzitting vertegenwoordigd door meester D. D., advocaat

TEGEN:

B. Fouad
Autohandelaar
Geboren te Rumst, op (...)
Ingeschreven te Boom, (...), doch verblijvende te Boom, (...)
Belg

THANS AANGEHOUDEN

BETICHT VAN:

Te Boom en/of te Antwerpen en/of elders in het Rijk, verdachte zijn woon- of verblijfplaats hebbende in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen of er gevonden zijnde, tussen 30 mei 2012 en 8 juni 2012.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op artikel 22, 3° en 4° van de Wet van 10.05.2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, in één van de in artikel 444 Strafwetboek bedoelde omstandigheden, te hebben aangezet tot discriminatie of segregatie, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens één van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van dezelfde wet bedoelde domeinen, nl.

jegens niet-moslims wegens hun geloof of levensbeschouwing,

door op de website een publiekelijk raadpleegbaar filmpje te plaatsen/ doen plaatsen waarop te zien en te horen is hoe inverdenkinggestelde een publiek van toehoorders toespreekt en waarin hij o.m. het volgende verklaart:

"... Op het moment dat zij benauwder werd, ze kon niet, ze had niet, ze was bijna aan het verstikken ze was begonnen zich te bewegen om zich te bevrijden van de handen van deze honden deze "Rooms", de handen van deze despoten, dan heeft ze, met het wil Allah Heilig is Hij, een kopstoot gegeven aan een van de politie en ze heeft zijn neus gebroken met alle Lof en dank aan Allah ze heeft die neus gebroken met dank aan Allah? (geroep in de zaal)..."

"... Wat gaat men doen broeders ? Wat gaat men doen voor de moslims van Europa ? Alle Lof zij Allah, de moslims in Brussel hebben het verhaal gehoord en ze het commissariaat afgebroken, ze hebben politiemensen gewond naar het ziekenhuis gestuurd. En daarna? Gaan wij het laten passeren ? Gaan wij het spel kalmeren omdat de Burgemeester op televisie zal komen om te zeggen dat het om een geïsoleerd geval gaat, dat er met die politiemensen gepraat zal worden, dat er een onderzoek tegen die politiemensen zal ondernomen worden, broeders ? En morgen, overmorgen hetzelfde en telkens blijft het zo, waar eindigt het beste broeders en zusters ? ..."

"... Hebben jullie de woorden van Allah, Heilig is Hij, niet gehoord in Soera Attawbah: {Indien zij de overhand boven u hebben zullen zij noch ontzag voor uwe bloedverwantschap, noch voor uwe geloof hebben ...} Soera 9, vers 8 ; ze zullen er geen respect hebben, geen medelijden met niemand ; {... Zij zullen u met hun monden toestemmen...}

"Dus wees wakker broeders, en leer met wie wij leven wie rondom ons leeft, want de dag die, ik zweer met de naam van Allah, dat er geen andere is dan Hem, als er onze broeders niet waren, als er Allah niet was en onze broeders de "moedjahidien" dan hadden ze de moslims op straat neergeschoten..."

"Dus vrees Allah, Heilig is Hij, vraag Allah om vergiffenis om het verraad van de gemeenschap van Mohamed, Allah's Zegen en gebeden op hem, en sta op om de eer van de moslims te verdedigen, om de eer van de moslims te verdedigen, want de eer van de moslims is uw eer.."

" En de profeet, Allah's Zegen en gebeden op hem, zei diegene die zich diegene die eu zich eu heeft geen eu interesse eu ; moge Allah mij vergeven, hoe verwoord ik het, wie heeft geen eu eu ... wie draagt geen zorg voor onze gemeenschap is niet van onze gemeenschap ; dat is een "hadith" van de Profeet ..."

"Wel, beste broeders en zusters, ontwaak, sta op! Implementeer ' Het Aanbevelen van het Goede en het Bestrijden van het Kwade' en verdedig de eer van onze broeders en zusters. En dat God- geprezen en verheven is Hij- elk vijand Gods, die met de vinger wijst of de hand heft ten aanzien van de moslima's vervloekt, vernietigt en breekt ..."

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester D. D. W., advocaat voornoemd;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Sven M. en meester W. D., advocaat bij de balie te Antwerpen;

1. voorafgaand
  - a. bevoegdheid van de rechtbank

Beklaagde voert aan dat deze rechtbank niet bevoegd is voor de feiten die thans voorliggen, daar de strafbare gedraging betrekking heeft op een meningsuiting die werd verspreid door middel van internet en derhalve een drukpersmisdrijf zou uitmaken.

Op grond van artikel 150 van de Grondwet dienen drukpersmisdrijven voor een jury te worden gebracht, behoudens drukpersmisdrijven die door racisme of xenofobie zijn ingegeven.

Drukpersmisdrijven zijn geen misdrijven sui generis, doch onderscheiden zich van andere misdrijven slechts door hun uitvoeringswijze.

Opdat er van een drukpersmisdrijf sprake zou zijn, dienen er, overeenkomstig de gevestigde rechtsleer en rechtspraak, vier specifieke constitutieve elementen voorhanden te zijn:

1. de uiting van een mening,
2. gebruik van een drukpers,
3. het drukwerk bevat zelf de strafbare meningsuiting,
4. daadwerkelijke publiciteit.

Het begrip drukpers (tweede constitutionele bestanddeel) werd door de rechtspraak herhaaldelijk gedefinieerd. Opdat er van een drukpersmisdrijf sprake kan zijn, is er een geschrift vereist dat in menigvuldige exemplaren wordt verspreid. De procédés waarmee de vermenigvuldiging gebeurt, worden ruim geïnterpreteerd.

Volledig in de lijn van deze rechtspraak werd door het Hof van Cassatie in twee arresten van 6 maart 2012 uitdrukkelijk gesteld dat een drukpersmisdrijf een tekst vereist die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procédé, en dat digitale verspreiding een dergelijk gelijkaardig procédé uitmaakt. Tevens werd geoordeeld dat de verspreiding en vermenigvuldiging van een strafbare meningsuiting niet dient te gebeuren door gedrukte geschriften. Met deze arresten werd niet afgeweken van de vereiste dat een drukpersmisdrijf een 'tekst' vereist in menigvuldige exemplaren. Enkel werd uitdrukkelijk het procédé waarbij de tekst mogelijk kan worden vermenigvuldigd, nader omschreven en aangepast aan de moderne technieken.

In huidig dossier wordt verzetdoende partij vervolgd voor inbreuken op de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie. De feiten die in de dagvaarding onder de tenlasteleggingen worden omschreven, betreffen gesproken mededelingen. Deze feiten maken aldus geen drukpersmisdrijf uit in de zin van artikel 150 van de Grondwet.

De correctionele rechtbank is bevoegd om de aanhangig gemaakte feiten te beoordelen.

b. bewoordingen van de dagvaarding - rechtzetten materiële vergissing

De rechtbank stelt vast dat het laatste citaat dat is opgenomen in de dagvaarding niet volledig overeenstemt met de laatste vertaling die in het dossier is gevoegd en is uitgevoerd door een beëdigd vertaler Arabisch en Frans. De rechtbank stelt derhalve vast dat de laatste alinea van de citaten dient te worden gelezen als:

"Dus geachte broeders en zusters, wees wakker en sta op en doe het nodige om het goed aan te raden het kwade te verwijden, en verdedig de eer van onze broeders en zusters. Moge Allah, Heilig is Hij, alle vijanden van Allah vervloeken en vernietigen iedere een die de vingers of de handen heft tegen een moslima"

2. ten gronde

Beklaagde werd naar deze rechtbank verwezen op verdenking van inbreuken op de wet ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie.

Meer bepaald wordt beklaagde ten laste gelegd om, in strijd met artikel 22 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, te hebben aangezet tot discriminatie of segregatie (artikel 22,3°) en haat of geweld (artikel 22, 4°) jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan, met name jegens niet-moslims, wegens hun geloof of levensbeschouwing, één van de door de wet beschermde criteria, in openbare bijeenkomsten of plaatsen, of in tegenwoordigheid van verscheidene personen in een plaats die niet openbaar is maar toegankelijk voor

een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, met name door het plaatsen of doen plaatsen van een filmpje waarin beklagde als woordvoerder van de groepering (...) zijn ongenoegen uitspreekt over een incident dat daags voordien zou hebben plaatsgevonden bij een identiteitscontrole van een vrouw in niqab, moslima, door de politie, en waarin hij zijn toehoorders aanmaant actie te ondernemen.

In het dossier bevinden zich afschriften van het proces-verbaal van de lokale politie met betrekking tot het incident dat zich in het arrondissement Brussel heeft voorgedaan naar aanleiding van de controle van de moslima in niqab. Tevens bevinden zich stukken in het dossier waaruit zou blijken dat beklagde voorafgaand aan en onmiddellijk na het incident telefonisch contact zou hebben gehad met de betrokken vrouw. De rechtbank merkt op dat het bewuste incident en de eventuele rol die beklagde hierin zou hebben gespeeld, niet ter haren beoordeling voorligt.

In het dossier bevinden zich tevens afschriften van proces-verbalen van de lokale politie waarin verslag wordt gedaan van vernielingen van het politiecommissariaat en een bushalte, van beschadigingen van politievoertuigen en van slagen en verwondingen die werden toegebracht aan politieambtenaren. Deze feiten hebben zich voorgedaan tussen 30 mei 2012 en 9 juni 2012 en zijn klaarblijkelijk het directe gevolg van de vermelde identiteitscontrole van de moslima in niqab. Uit de resultaten van het telefonieonderzoek zou blijken dat beklagde in de buurt was op het ogenblik van de rellen op 31 mei 2012 en dat hij contacten had met een aantal relschoppers. Anjem C., leider van het verboden (...), zou tijdens een interview op 4 juni 2012 ook hebben opgemerkt dat de manifestatie te Brussel werd georganiseerd door (...). Meer in het bijzonder bevinden zich nog stukken in het dossier van een steekpartij die zich in het arrondissement Brussel heeft voorgedaan op 8 juni 2012, waarbij politieambtenaren werden aangevallen door een persoon met een mes. Tijdens zijn verhoren zou de verdachte in dit dossier hebben verwezen naar het filmpje van beklagde dat thans voorligt, als aanleiding voor de door hem gepleegde feiten. De rechtbank merkt op dat ook deze incidenten en de eventuele betrokkenheid hierbij van beklagde niet ter haren beoordeling voorliggen.

Het komt de rechtbank enkel toe om de inhoud van het filmpje dat op 1 juni 2012 om 2.00 u werd geplaatst en waarin beklagde het woord voert, af te toetsen aan de constitutieve elementen van de hem ten laste gelegde inbreuken op de wet ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie.

De Brusselse feiten kunnen in huidig dossier dan ook enkel ter sprake komen bij de beoordeling van het opzet van beklagde om in vermeld filmpje aan te zetten tot geweld.

In het filmpje wordt door beklagde ingegaan op de identiteitscontrole van de vrouw in Niqab door de politie. Er wordt met goedkeuring gesproken over het gepleegde verzet van de betrokken vrouw tegen de politie en over de aanval van 'de moslims van Brussel' tegen de politiemensen en de vernielingen van het politiebureau. Daarna plaatst beklagde het incident tegen de achtergrond van de in het algemeen aangenomen houding tegenover de moslims. Tenslotte roept beklagde 'de broeders en zusters' op om op te staan en de eer van de broeders en zusters te verdedigen, en

verzoekt hij Allah om elkeen die met een vinger of een hand komt aan een zuster moslima, te vervloeken, te vernietigen en te breken.

Beklaagde beroept zich ter zijner verdediging op de vrijheid van meningsuiting, zoals voorzien in artikel 19 van de Grondwet en in artikel 10 van het EVRM.

Het recht op vrije meningsuiting is een universeel recht over de naleving waarvan nauwlettend moet worden gewaakt, doch dat kan worden begrensd door de wetgever om rechten en vrijheden van anderen te vrijwaren of om het behoorlijk functioneren van de democratische samenleving te waarborgen. Een dergelijke rechtmatige beperking is voorzien in de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007. Met name is het uiten van een mening strafbaar indien hiermee wetens en willens openbaar wordt aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens één of meer personen wegens één van de in de wet opgesomde beschermde criteria.

Het is beklagde, net als alle andere burgers, in principe toegelaten om kritiek te leveren op het optreden van de ordediensten of op bepaalde beleidskeuzes die in de democratische samenleving zijn gemaakt. Tevens mag hij er bepaalde ideeën op na houden die radicaal zijn en strijdig met de mening van de meerderheid van de bevolking. Het publiek maken van denkbeelden waarbij een bepaalde bevolkingsgroep wordt geïsoleerd omwille van haar levensbeschouwing en tegelijk de toehoorders opjatten tot haat of gebruik van geweld tegen deze groep, is echter onaanvaardbaar. Het is zonder meer duidelijk dat dergelijke handelingen de grondvesten van een samenleving ondermijnen.

Opdat beklagde de grenzen van de vrije meningsuiting zou hebben overschreden en aldus de hem op grond van de wet van 10 mei 2007 ten laste gelegde feiten zouden zijn bewezen, dient beklagde:

- in de openbaarheid zoals bepaald door artikel 444 SW
- te hebben aangezet tot discriminatie of segregatie (art 22, 3°) en / of tot haat of geweld (art 22, 4°)
- jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, met name de niet-moslims
- wegens hun geloof of levensbeschouwing

- de vereiste van openbaarheid

Aan de vereiste van openbaarheid is voldaan. Door het filmpje waarin beklagde zijn boodschap verkondigt, te plaatsen of te laten plaatsen op de website op internet, begeeft hij zich met zijn boodschap op een forum dat door iedereen kan bezocht worden, en aldus een openbare plaats. Het leidt ook geen twijfel dat beklagde op het ogenblik van zijn daden zeer goed wist dat het filmpje waarin hij het woord nam als feitelijk leider van (...) onmiddellijk de nodige weerklank zou krijgen. Aan de openbaarheidsvereiste van artikel 444 van het Strafwetboek is hiermee voldaan.

- het aanzetten tot discriminatie of segregatie en / of tot haat of geweld
- Beklaagde ontkent met zijn boodschap te hebben aangezet tot discriminatie, segregatie, haat of geweld. Het filmpje bevat inderdaad geen letterlijke aansporing om tot het plegen van gewelddaden over te gaan. Beklaagde stelt ter zitting herhaaldelijk met het filmpje (enkel) te hebben willen provoceren. De bedoelingen van beklagde die zich richt met zijn, naar eigen zeggen, provocatieve boodschap tot een menigte

die, rekening houdend met het explosieve klimaat op het ogenblik van de feiten in de straten van Brussel, onmiddellijk tot verdere geweldplegingen kon overgaan, kunnen echter niet ernstig worden betwist. Het uitdrukkelijk toejuichen van het gepleegde geweld op de verbalisanten en de vernielingen van het politiecommissariaat in combinatie met een oproep om 'op te staan', 'de eer van moslims te verdedigen', 'het spel (niet) te laten kalmeren', en dit in een context waarin reeds rellen aan de gang waren in de straten én in zijn hoedanigheid van feitelijk leider van de vereniging (...), een islamitische groepering met radicaal gedachtegoed, kan moeilijk anders worden geïnterpreteerd dan als een oproep van beklagde om de aangevatte rellen verder te zetten en verder geweld te plegen. De afbeeldingen van wapens en de bewoordingen 'support our troops' die in het filmpje worden getoond, ondersteunen de agressieve boodschap. De rechtbank acht dan ook het bijzonder opzet in hoofde van beklagde om de haat en het geweld, en dienvolgens ook de discriminatie en segregatie, verder aan te wakkeren, bewezen. Of de woorden van beklagde in feite ook een werkelijke katalysator zijn geweest en inderdaad aanleiding hebben gegeven tot verdere baldadigheden, is in huidig dossier niet aangetoond. Evenmin blijkt of de aanhang en de invloed van beklagde voldoende groot was om werkelijk in het straatbeeld een verschil te maken. De rechtbank stelt vast dat de rellen waarvan sprake, waarbij voornamelijk de politie werd gevisieerd, reeds een aanvang namen op 31 mei 2012, aldus voorafgaand aan het posten van het filmpje van beklagde op de website Tevens kan, zoals terecht wordt aangevoerd door beklagde bij monde van zijn raadsman, op grond van het thans voorgelegde onvolledige afschrift van het Brussels dossier aangaande de aanval met een mes op politieambtenaren op 8 juni 2012, niet weloverwogen worden besloten dat het filmpje, en meer bepaald de oproep van beklagde hierin, wel degelijk voor deze verdachte de aanzet is geweest om de politieagenten aan te vallen. Dit doet voor het bewezen verklaren van de feiten echter niet terzake. De duidelijke wil van beklagde om tot discriminatie, haat of geweld aan te zetten, is aangetoond en is voldoende.

- jegens een groep of gemeenschap of de leden ervan, met name de niet-moslims
Wat de groep betreft die door beklagde wordt gevisieerd met zijn aanzet tot haat en geweld, stelt de rechtbank vast dat beklagde in eerste instantie kritiek uit op het optreden van de politiemensen. Hij beschrijft hen consequent als "vijanden van Allah", "ongelovigen", en zelfs als "dieren", waarmee hij voornamelijk de nadruk legt op en een oordeel geeft over hun levensbeschouwing. Verder in zijn betoog veralgemeent hij de door hem gevisieerde groep naar "de burgemeester", naar diegenen die "voor de televisie zullen verschijnen (om een standpunt in te nemen)", en zelfs naar "wie rondom ons leeft"

In' zijn boodschap benadrukt hij ook herhaaldelijk de tegenstelling tussen de moslims enerzijds en de niet-moslims anderzijds. Zo stelt hij dat de moslima waarrond het incident is ontstaan, een Belgische is die de Islam heeft gekozen, "die gekozen heeft om niet een perversiteit te zijn, een vulgariteit, een ding dat de mensen bekijken en gebruiken", waarmee ineens een beschrijving wordt gegeven van de niet-moslima. Ook maakt hij nadrukkelijk de opdeling tussen moslims en niet-moslims door te stellen dat "wij moslims zullen nooit een ongelovige aandoen wat ze doen met onze moslima 's" . Beklagde polariseert aldus zeer duidelijk op grond van het criterium van de levensbeschouwing en het geloof en schildert de anderen ("ze") af als vijanden van de moslims. Zo stelt hij onder meer "als er onze broeders niet waren, ..., dan hadden ze de moslims op straat neergeschoten". Ook de verzen die beklagde citeert

en zijn verzoek aan Allah, dat hij beschouwt als een smeekbede, dienen in dit licht te worden geïnterpreteerd. Beklaagde vertaalt de verzen trouwens zelf telkens naar de concrete situatie: "Ze zullen ... geen respect hebben, geen medelijden met niemand. ... Ze zullen voor de televisie verschijnen om te zeggen ... wij zijn een multiculturele samenleving; hun harten aanvaarden het niet of zijn afkerig ervan en de meerderheid van hen zijn pervers ..." . Aldus geeft hij de toehoorders de indruk omringd te zijn door 'vijanden van Allah' en wakkert hij zo de angst en dienvolgens ook de haat aan jegens deze anderen, deze 'ongelovigen'. De discussie of bepaalde zinsneden al of niet een smeekbede zouden uitmaken en of deze al of niet letterlijke verzen uit de Koran zouden zijn, doet niet ter zake. Ook een publiekelijk geuite smeekbede of het citeren van bepaalde verzen uit een geloofsboek kan, rekening houdend met de context waarin dit gebeurt, deel uitmaken van een aanzet tot agressie bij de toehoorders en deze zelfs versterken.

- wegens hun geloof of levensbeschouwing

Ter zitting voert beklagde aan dat hij enkel diegenen heeft geïnterpreteerd die de moslims bestrijden. Uit de inhoud van zijn boodschap blijkt echter dat de afkeer van de anderen en de aanzet tot geweld, haat en discriminatie jegens hen, zonder meer voortvloeit uit hun geloof of levensbeschouwing zelf.

Dit is het criterium op grond waarvan de anderen moeten gewantwoord worden. Want zelfs als de ongelovigen een positieve boodschap brengen, in hun hart zullen zij geen respect hebben. Of zoals beklagde het verwoordt, zich bedienend van verzen uit de Koran: "indien zij de overhand boven u hebben, zullen zij noch ontzag voor uwe bloedverwantschap, noch voor uwe geloof hebben", "zij zullen geen respect hebben, geen medelijden met niemand", "zij zullen u met hun monden toestemmen, doch hun harten zullen afkerig van u wezen" en "de meerderheid van hen zijn pervers".

Rekening houdend met deze elementen is de rechtbank van oordeel dat door het openbaar tonen van het filmpje beklagde wel degelijk de hem ten laste gelegde inbreuken op artikel 22, 3° en 4° van de wet van 10 mei 2007 in al hun constitutieve bestanddelen heeft gepleegd.

De verwijzing van beklagde naar vrijspraken in andere dossiers doen, zeker indien het zaken betreft die dienen te worden afgetoetst aan een buitenlandse wetgeving, niet ter zake voor de beoordeling van de schuld van beklagde in huidig dossier.

3. strafmaat

De feiten zijn ernstig.

Beklaagde streeft klaarblijkelijk een soort van heldenstatus na en geniet van de media-aandacht die hem ingevolge zijn wangedrag telkens opnieuw te beurt valt.

Hij maakt gebruik van de islam en schuwt welbewust de haatdragende en agressieve taal niet. Hij bekommert zich hierbij geenszins om de ernstige schade die hij door zijn daden toebrengt niet alleen aan de door hem geïnterpreteerde personen en gemeenschap doch ook aan de gelovige moslims die op een vreedzame manier hun geloof willen beleven en op een respectvolle wijze willen samenleven met andersdenkenden. Het prediken van de haat ten aanzien van andersgelovigen of andersdenkenden getuigt in

het algemeen van een totaal gebrek aan burgerzin, mondt uiteindelijk uit in ernstig leed bij alle betrokkenen en bemoeilijkt het samenleven van de verschillende gemeenschappen in onze maatschappij. De verschillende geloofsgemeenschappen die deel uitmaken van onze maatschappij, zullen verder samen een toekomst moeten uitbouwen. De samenhang tussen de verschillende groepen is vaak nog broos. Onze maatschappij heeft dan ook nood aan verzoenende en samenlevingsopbouwende initiatieven. De acties van beklaagde, die er blijkbaar plezier in vindt om met harde taal verdeeldheid te zaaien, beogen precies het tegendeel.

Door zijn gedrag brengt hij ook één van de pijlers van de grondrechten van eenieder, met name het recht op vrije meningsuiting, in gevaar. Hij misbruikt dit recht om anderen te schaden en haat te zaaien ten aanzien van anderen die evengoed recht hebben op een eigen mening.

De boodschap van beklaagde werd tevens verspreid op een ogenblik dat er onrust was in de straten van Brussel. Met zijn filmpje trachtte beklaagde nog olie op het vuur te gooien en aldus het geweld verder aan te wakkeren. Dit is volstrekt onverantwoordelijk en verwerpelijk gedrag.

Ter zitting stelt beklaagde dat (...) thans is ontbonden en dat hij zelf de intentie heeft om zich te concentreren op zijn gezin en zich te bezinnen over een andere manier om zijn mening te uiten in de toekomst, nu blijkt dat zijn huidige methode niet wordt aanvaard in België. Het verblijf in de gevangenis in voorhechtenis zou indruk op hem hebben gemaakt.

Rekening houdend met deze elementen, is de rechtbank van oordeel dat de volgende gevangenisstraf voldoende moet zijn om beklaagde bewust te maken van de ernst van zijn strafbaar gedrag, en hem er tevens toe aan te zetten zich in de toekomst vooraf te beraden over zijn daden en zich van nieuwe strafbare feiten te onthouden.

Bij de strafmaat wordt rekening gehouden met de omvang van het feit dat thans ter beoordeling voorligt en met de aldus begrensde saisine van de rechtbank, doch ook met de ernst van de inbreuk en met het strafrechtelijk verleden van beklaagde. Met de veroordeling van deze rechtbank van 4 mei 2012 zal thans geen rekening worden gehouden, daar tegen dit vonnis hoger beroep werd ingesteld.

Beklaagde liep in het verleden echter reeds verschillende correctionele veroordelingen op, onder meer wegens vermogensmisdrijven. Hij werd tevens reeds definitief veroordeeld voor daden van racisme en xenofobie.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 185, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering,
gelet op de artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 03/05/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/06/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro;
artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004, het K.B. van 31 oktober 2005,
artikelen 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in hoger vermelde tenlastelegging,
alsmede bij toepassing van de artikelen 25, 65, 66 van het strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Herstelt de materiële vergissing zoals hiervoor vermeld.

VEROORDEELT :

beklaagde voor het hem ten laste gelegde feit tot een gevangenisstraf van **ZES MAANDEN**.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000, de wet van 7 februari 2003 en de wet van 28 december 2011, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 150,00 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende 292,87 EUR, en bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28.12.1950, tot een vergoeding van 32,27 EUR.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij, het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding

De vordering van de burgerlijke partij vloeit voort uit haar wettelijke opdracht zoals voorzien in de wet van 15 februari 1993.

De vordering is ontvankelijk en de gevorderde vergoeding van 1 euro vindt steun in de in hoofde van beklaagde bewezen feiten.

De gevorderde vergoeding van 1 euro zal worden toegekend.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EUR (1,00 euro), te vermeerderen met de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 165 euro.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op dertig november tweeduizend en twaalf in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

F. N.	voorzitter van de kamer, rechter
E. V. D.	rechter,
K. E.	plaatsvervangend rechter,
L.F.	1 ^e substituut-procureur des konings
D.B.	griffier